

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspediceja v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 247.

V Ljubljani, v četrtek 28. oktobra 1897.

Letnik XXV.

Odstopivši zbornični predsednik dr. Kathrein.

Dunaj, 26. oktobra.

V časih, ko se politične razmere vedno bolj in bolj hujšajo, ko se kakor pred hudo nevihto zbirajo temni, grozeči oblaki na političnem obnebu, vlada v politiki in mej politiki nervozna razburjenost in napetost, katera se, kakor po prvem blisku ob nepričakovanih, važnih dogodljivih pojavi z vso močjo.

Tako je v torek začetkom seje, katera bi se imela radi podaljšanega kompromisa vršiti precej mirno, zavlada po zbornici brezmejná osuplost, ko je Abrahamowicz oznanil, da je dosedanji predsednik dr. Kathrein predsedstvu doposlal svojo demisijo in se še večeraj odpeljal v Hall na Tirolsko.

Osuplost, — pravimo —, in ta tem bolj, ker je prej ta dan predsedoval še pri seji zborničnega bureau-ja in ker o tem hitrem, nenadnem koraku nikogar ni obvestil in nikomur tudi ne naznanil.

Ker je tedaj naš parlament brez glave in se, predno prehajamo v dobo novega predsednika, skoro spodobi in izplača, da postojimo še malo pri osebi odstropivšega, hočemo v kratkem opisati domnevne vzroke njegovega hitrega sklepa.

Dobro so nam še v spominu dolgotrajna pogajanja gledé predsedstva izza septembra in dobro nam je znano obotavljanje Kathreinovo, po katerem je, pregovorjen ali zapeljan po dobrih upih na mirno parlamentarno življenje, vendar prevzel kandidaturu in vsprejel izvolitev.

In zakaj se je premišljal? Pač ni težko odgovoriti na to lahko vprašanje. Posel predsednikov v tako žalostni, razdejani zbornici ni dokaj prijeten; dolgočasen je in vrhu tega politično jako kočljiv. Levica operira in grozi z obstrukcijo, povzročuje

tumulte in nedostojne škandale, večina pa se ne more in ne mara udati brezpogojno vladi, Badeniju. — Trem gospodarjem je pač težko služiti, težje nego dvema, in še dvema, pravijo, na tem svetu ni mogoče.

Pa ne oziraje se na povedano, je Kathrein jako značajan mož, za politiko menda preznačajan in prekonsekventen; saj za politiko je nekonsekventnost, kakor nam spričuje n. pr. Suklje, najboljšje orožje in sredstvo. Kathrein je vesten pristaš svoje stranke in tudi na predsedniškem prestolu zvest svoji politični barvi in prepričanosti. Sedanja večina je v boju zoper obstrukcijo nalašč izbrala mej Dipaulijevo nemško stranko svojega predsednika, da ironičnim potom izpostavi Nemca zoper germauski hrušč in vrišč. In res! Schönererijanci et cons. obsuli so Kathreina pri prvih sejah z vsem svojim materijalom psokv, s polno mero svoje ljubeznjivosti. Moža pa je to bolelo, hudo užalostilo.

Od onega časa do Dipaulijevega velevažnega predloga dolgočasil se je potem s pustim, utrudljivim in kar nič zanimivim imenskim glasovanjem, sem pa tja elegantno zavrnil kakega nemškega rogovileža in se sčasoma želel pač daleč proč od vzvišenega svojega prostora.

Nastopil je med tem Dipauli z že prej omenjenim predlogom, da bi neutolažljivi manjšini in s svojega, če tudi ne hvaležnega stališča nepremični večini pokazal pot do sprave in mirnega delovanja. Med tem ko se je Dipauli — do sedaj brezuspešno — v čuloirjih pogajal z levico, sklenil je Kathrein v zbornici sami z obstrukcionisti radi ljubega miru „osebni“ kompromis in se jim kazal, saj navidezno, jako kulantnega in čisto mirnega.

Ker se pa dvoreznega Dipaulijevega predloga ni hotela oprijeti ni večina, ni manjšina in se sedaj nič uspešnega ne obeta temu predlogu; ker se levica

nikakor ne dá utešiti in ker je vrhu tega vlada, — tako se čuje, — zadnji čas postrani pogledovala koncilijantnega Kathreina, počil mu je lok skrajne potrpežljivosti. Odložil je v tem brezupnem položaju zvonec in zbežal s pozorišča najhujšega političnega konflikta v svoj Tusculum, da se mu odpočijejo ušesa od večnega natolcevanja subih imen in vmire živeci po marsikateri nervozni uri.

Kaj li sedaj stori zbornica? Resna obstrukcija, neodločna večina, nesigurna in vsem neprijljubljena vlada, bližnji provizorij, neposredno delegacijsko zasedanje in sedaj še odstop predsednikov! Lepšega konflikta si ne naslika tudi najbujnejša domišljija mirnega in treznega politika. Sua fata habet et habet — naš parlament! V.

Državni zbor.

Dunaj, 27. oktobra.

Zmešnjava nad zmešnjavo.

Daleč smo že prišli! Predsednik zbornice tiho pobere šila in kopita ter se odpelje domov, ne da bi o tem preje obvestil svoje ožje politične in osebne prijatelje. Naravno, da je ta nenadna vest vzbudila največje začudenje na levi in desni. Na levici zato, ker so se zadnje tedne levičarji sprijaznili s Kathreinovo na videz odurno in pusto, v istini dobročutno naravo. Na desnici pa je bilo takoj vsem vprašanje na jeziku: Kaj stori katoliška ljudska stranka, katera član je bivši predsednik? V prvem trenutju so mnogi zatrjevali, da je Dipaulija stranka izstopila iz večine, da se je torej večina razbila. Zato so mnogi poslanci v šali in resnosti govorili o zaključanju drž. zbora.

Čez noč so se duhovi pomirili, fantaziji sta se povesili peruti, generalni štab je ogledal svoje postojanke ter se uveril, da ni ovaduhov ne sovraž-

LISTEK.

Raki.

(Crtica. — Spisal Anton Jek.)

Olga ni spisovala dnevnika. Jeli to delala zaradi oddaljenosti od velikomestnega zraka, — Olga je bivala baš ta čas s svojo babico na deželi — ali sploh, ker je čutila v sebi neko prednost ali recimo vzvišenost nad svojimi tovaršicami, ni znano. Kratko: ona se ni mučila s hrepenečimi „ah“, melanholičnimi „ô“, zlovoljnimi „oh“, afektiranimi „á“, naivnimi „ej“, energičnimi „eh“, pomembnimi „à“, da, ona si niti tega ni zabilježila, da ji mamá letos ni pustila na veliki bal jedino zaradi tega ne, ker je vpričo stotnika pl. Köllerja dvakrat nefino zazdehala ter ji pozabila na predvečer roko poljubiti z običajnim: „ej, sladko spančkaj gospa mamá!“

Sicer pa je bila Olga popolnoma taka, kakoršne vidite po vonjivih salonih. Tako n. pr. ljubila je tudi strastno Chopinove nocturne, obožavala Verdi-jevega „Don Carla“ in sanjarila za Mozartovimi sonatami, klavir pa je igrala celó nekoliko finejše memo onih. In Olga je bila zdaj zunaj na deželi! . . . Ona, ki je tako ljubila šumeče večerne promenade, vonjive salone, fine zabave, elegantna kretanja . . .! Oh, ž njo pa je le babica z vnučkoma Cirilčkom in Stankom —!

„Babica, jaz umiram dolzega časa . . . ali me razumeš!“

In babica se ji je vsakokrat naivno nasmehljala, zmajala potem z glavo in se zamislila: „Moj Bog! Oh, ti Olgica!“ Naposled odprla je kot prenovljena vele ustnice in vskliknila vsa srečna: „Ej Olgica, delala ti bom kratek čas . . . poslušaj!“

Daleč, daleč — mi si niti misliti ne moremo več kje — bilo je v starih časih imenitno mesto. To mesto je bilo tako veliko, da je imelo 30 kraljev. Vsi ti kralji vladali so noč in dan, a imeli so še premalo časa . . . Zvedo pa nekaj, da živi daleč od njih lepa kraljičina . . . Vsakteri teh kraljev jo je hotel osrečiti —.

„Oh, ti babica, že vem“ — babica je to že najmanj desetič pripovedovala — „in vsi kralji so se pomorili, kraljičina pa je sama ostala . . .“

„Vidiš, in vse ljudstvo je tako silno žalovalo, da je vse kraljeve palače požgalo, sploh najmanjšo stvarico uničilo, ki bi mu moglo spomin nanje buditi,“ zaključila je starka dvoumno, skrito sarkastično pripovedko.

„Pa jaz se do smrti dolgočasim! Oj te kmete! Ali ne vidiš, kako bledim!“

V tacih slučajih je babica navadno z razprto dlanjo nad očmi pogledala Olgici v obraz, češ: „da te vidim“, zamišljeno vzdihnila in čestokrat rahlo zadremala. —

* * *

Bilo je krasno jutro. Iz okusno urejenih gred na vrtu Ville Anne vstajal je pod prvimi mehкими solnčnimi žarki opojljiv vonj brilantnih petunij, temnorudečih tulp, Viktoria-aster in drugih umetnih cvetlic, dvigal se vedno višje in višje, silil skozi razgrnene žaluzije v notranje prostore viline liki mistično kadilo brezskrbnega razkošja. Lahen vetrec zamajal je zdaj pa zdaj širokolisto palmo, tu in tam zasvetila se je kaka rosica in od časa do časa je bilo čuti svež ptičji glas.

V vili je bilo še vse tisto — Olga ni ljubila jutranjih sprehodov, babica pa je imela navado v jutranjih urah razmišljati o svojih vnučkih, božati njih gorka lica in poslušati enakomerno dihanje spečih ljubljencev. — „Oh, ti Olgica . . .“, vzdihnila je baš ta trenutek, „res, še umrla bo božica. — Ze dva dneva se ji ni nič nasmehnila! Pa kako! Olgica je živahna, lepa, potrebuje zabave, ona pa stara, ah že tako stara —.“

Babica se je uprla v dlan. Nakrat ji zažarila majhni očesci, veselo tleskue z rokami. „Imam jo! . . . to se bo Olgica smijala in Cirilček tudi . . . in Stanko tudi. — Kakšni otroci so to!“ — Proti svoji navadi zapustila je babica vilo v tej neobičajno zgodnji uri.

(Konec sledi.)

nikov v domačem taboru, pač pa da stojé in ležé kardela raztresena za okopi brez dela in opravila, da orožje rujavi ter gineta duh in zavest stroge vojaške discipline. A ni ga ne Napoleona ne Trenka na desnici, ki bi zbral in uredil svoje perjanike, in vsa bedasta glasovanja po imenih so Pyrrhove zmage za desnico in žebli za krsto, v katero levičarji potiskajo avstrijski parlamentarizem.

Sedaj je ura $\frac{1}{2}$, in še vedno dela generalni štab načrte za prihodnje bitke; a ko pride do bitke, je največja zmešnjava v armadi, vsak poveljnik ima drugo ordre de bataille. Že po sedanjem poslovnem redu bi predsednik lahko sam odločil, da se vse došle peticije prečitajo ter tudi natisnejo v zapisniku. S tem bi se ne potratila niti polovica tega časa, kakor z glasovanji po imenih, katera bi odpadla. Istotako more predsedstvo samo v dogovoru z večino odločiti, da sta dve ali tri seje v tednu določene le za vladne in iniciativne predloge. No, morda danes kaj skuhamo, kar utegne poslance držati v zbornici. Ravnokar vrši se že šesto glasovanje po imenih, a v zbornici je komaj tretjina poslancev. Najškandaloznejše pa je to, da levičarji zahtevajo z vso navidezno resnostjo glasovanje po imenih, potem pa se prorogljivo umaknejo iz zbornice. V trenutku je samo 20 levičarjev v dvorani, vsi ostali pušijo in se razgovarjajo po hodnikih ali pa ploskajo baronu Hackelbergu, ki se postavlja na glavo in norce brije.

A da se vrnem k predsedniku! Večina je soglasnega mnenja, da se predsednikom voli član Dipaulijeve stranke. Vsem po godu bi bil gotovo dr. pl. Fuchs, mož plemenitega značaja in pravičen v narodnem oziru do zadnje pičice. On sam se s ponosom imenuje „Ehrenslovene“, kakor so ga radi nazivali starejši slovenski poslanci. Toda on se brani odločno predsedniškega mesta, kar je naravno. Kako bi mogel mirno in hladno prenašati, ko bi mu Pommerji, Pesslerji in Wolfi metali knjige v obraz ali pa Glöcknerji kazali zija! Dr. Ebenhoch ima sicer potrebne lastnosti, toda on bi bil rudeče sukno za — levico. Parlamentarna komisija je danes dopoldne ponudila predsedniško mesto katoliški ljudski stranki, katera se ravnokar posvetuje o tem vprašanju. Voditelji stranke izjavljajo, da ne imenujejo nobenega kandidata. S tem pa ni rečeno, da bi ta ali oni izmed stranke ne vsprejel izvolitve. Mnogi pa menijo, naj bi zbornica naravnost odklonila odpoled Kathreinovo. Toda ta nasvêt ne utegne prodreti, ker bi Kathrein pri prvi priliki zopet pobegnul; sicer pa je jako dvomljivo, da bi Kathrein vsled bolehnosti hotel še nadalje opravljati Sisifovo delo. Stvar se odloči te dni, ko se cesar vrne iz Budimpešte. V najvišjih krogih nekda izrecno želé, da se ne ustavi parlamentarni stroj, temveč ustavnim potom reši nagodbni provizorij, dasi so Mažari pripravljani na ta izredni slučaj.

Ura je štiri, in še vedno ropota klepetec glasovanja. Jutri hočejo baje uro navijati, ker že več časa stoji.

Interpelacija dr. Kreka in tovarišev

na deželnoobrambne ministra slóve:

„Dné 17. t. m., na nedeljo, je bil ob času javne božje službe v Novem Mestu kontrolni shod. Ker se je po tem dogodku in po nerodnostih, ki so združene z njim, žalilo prebivalstvo v svojem verskem prepričanju, zato stavijo podpisani to-le vprašanje: Ali hoče minister primerno ukreniti, da se v bodočnosti zabranijo taki pohujšljivi slučaji.“

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. oktobra.

Predsedniško vprašanje v avstrijskem parlamentu še ni rešeno. Parlamentarna komisija desnice se je posvetovala včeraj do $\frac{1}{2}$ ure, toda posvetovanje ni imelo nikakega pozitivnega vspeha. Sklenilo se je bojda, da se poskusi najprej pregovoriti dr. Kathreina, da zopet prevzame predsedstvo. Toda na to ni misliti, ker so po njegovi izjavi vzroki pretehtni, ki so ga dovedli do tega koraka. Izjavil je v nekem pismu na grofa Badenija in barona Dipaulija, kot načelnika katoliške ljudske stranke, da nikakor ne more biti predsednik zbornice, ki je pokazala svojo popolno nedelavnost, in ker se ne strinja s politiko grofa Badenija. Dr. Kathrein, tako se poroča, je hotel odstraniti za Avstrijo zelo škodljive razmere s tem, da je hrepenel po spravi s češkimi Nemci, toda v tem ga je neki oviral grof Badeni, ker še celo Dipaulijevih namer

ni hotel podpirati. Ako se torej dr. Kathrein nikakor ne dá pregovoriti, pridejo v poštev poslanci dr. Ebenhoch, dr. Fuchs, grof Zedtwitz in konečno še prvi podpredsednik vitez Abrahamowicz. O prvih dveh kandidatih poročajo listi, da sta ponudbo kar najodločneje odklonila, s poslednjima pa neki niso zadovoljni Poljaki, ki trdijo o kandidaturi viteza Abrahamowicza, da nikakor ne marajo na predsedniškem mestu videti svojega sodeželana. Vprašanje je torej zelo zamotano, vendar se splošno sodi, da se reši z izvolitvijo dr. Ebenhocha, katerega bodo somišljeniki vzklikali odločni izjavi morda vendar le pregovorili. Kar se tiče položaja v desnici, poročajo listi, da katoliška ljudska stranka vsled tega dogodka še ni pokazala, da meni izstopiti iz desnice, vendar pa je gotovo, da ni v desnici več potrebne solidarnosti.

Legitimacijski odsek se je zbral včeraj k prvi seji. Pod predsedstvom načelnika dr. Fuchsa so se razdelili referati o volitvah, zoper katere so došli ugovori. Referat o volitvi posl. Bartolija je dobil dr. Ferjančič, o Hortisovi volitvi dr. Schücker, o volitvi dr. Laginja češki posl. dr. Slama, mej tem ko bo o Mauronerjevi volitvi poročal posl. dr. Laginja. Predlogu večine, naj se referati o volitvah italijanskih poslancev Bartoli, Hortis in Mauroner izročé slovenskima zastopnikoma dr. Ferjančiču in dr. Laginji, so se najodločneje uprli zastopniki italijanskega kluba, češ da nikakor ne gre izročiti referate največjim narodnim nasprotnikom, marveč naj se izročé nemškimi ali vsaj češkimi poslancem. Nasproti temu je izjavil dr. Ferjančič, da mu je odsek že v prvem zasedanju izročil Bartolijev volilni akt, in toraj ne mara odstopiti od tega. Ako bi se mu pa vzkjub temu odvzel, bi pomenilo to nekako preziranje in slovenski poslanci bi izvajali iz tega nujne posledice. Posl. dr. Laginja je izjavil, da rad odstopa referat o volitvi posl. Hortisa, katera se skoro ne more ovréti, pač pa zahteva, da se mu izroči referat o izvolitvi poslanca Mauronerja, ki je bil izvoljen v tržaškem teritoriju, in sicer iz istih vzrokov, kakor dr. Ferjančič. Nato se je vršila razprava o predlogu soc. demokrata Daszynskega, ki je zahteval, naj se določi za volitve poljskih poslancev, zoper katere so došli ugovori, še po jeden poročevalc. Ko je večina odklonila ta predlog, je zahteval ta mož, da se njega samega določi soporočevalcem vsaj za volitve posl. Barwinskega, Bogdanovicza in Levickega, ki so dale povod umorom in pobojem. Svoj predlog je utemeljeval s tem, da je on jedini član legitimacijskega odseka, ki ne pripada poljskemu klubu in je več poljščine. Pri glasovanju se je odklonil tudi ta predlog in seja zaključila. Po našem mnenju v tem slučaju legitimacijski odsek ni postopal popolno pravično, kajti čemu se bati tudi še tako nasprotnega soporočevalca in preiskovalca, ako je poljski klub gotov, da so vsi ugovori neutemeljeni; ako pa je na razpolago dovolj dokazov, ki razveljavljajo volitev tega ali onega poljskega poslanca, mora biti o vseh obveščen legitimacijski odsek, ker sicer mu ni mogoče izreči pravične sodbe. Akoravno toraj nismo somišljeniki Daszynskega, vendar v tem slučaju popolno pritrjujemo njegovemu predlogu, ker stvar, ki je pravična, se tudi v javnosti ne more bati nasprotnika.

Mažarski listi in nagodbni provizorij. Omenjali smo že pisave raznih mažarskih vladnih in neoficijoznih listov, kateri skušajo na vse mogoče načine vdušiti v mažarskem narodu pojavljajoči se strah pred nepravočasno rešitvijo nagodbnega provizorija v avstrijskem parlamentu. Ministerski predsednik in za njim mnogi listi so naglašali, da nimajo nikakega strahu pred to stvarjo, ker bi Mažari vsled tega ne trpeli nikake škode in bi se najbolj pereče kvotno vprašanje rešilo tudi brez avstrijskega parlamenta. Tem in drugim trditvam nasproti piše opozicijski „Magyarország“, da bi v slučaju nesporazumljenja mej obema državama polovicama niti jedna določba nagodbnega zakona ne ostala v veljavi, ako v Avstriji ne vlada popolna ustavnost. Ta list imenuje one Mažare, ki se predrznejé nasprotno trditi, da ostane namreč ta zakon tudi sicer v veljavi, brezvestne izdajice. Somišljeniki nagodbe mej Avstrijo in Ogersko si nikakor nočejo predstavljati, da bo treba prihodnje leto ustvariti popolno nov državnopravni red, ki ne bo v nikaki zvezi s podlago iz leta 1867. Ta list toraj naravnost zanikuje, kar trdijo po višjem Banffyjevem povelju mažarski listi. Kakor smo že naglašali, je namen take pisave jedino le ta, da bi Avstrija vsled strahu pred posledicami slepo vrgla se v mažarsko naročje.

Položaj v Srbiji se je z imenovanjem novega Gjorgjevičevega ministerstva precej spremenil. Navodilo, ki je je izročil ministerskemu predsedniku kralj Aleksander, navaja več novih določb, ki ne bodo po volji liberalnemu in radikalnemu življu, ki sedaj na vse možne načine napadeta po svojih listih posamne člane novega kabineta. Vladni krogi in njih glasila seveda naglašajo, da se bode novi kabinet s svojim objektivnim in pravičnim postopanjem kmalu priljubil narodu. Nekateri člani odstopenjskega kabineta bodo imenovani državnim svetnikom, mesto ministerskega predsednika pa pojde v Carigrad na poslaniško mesto bivši ministerski predsednik Novaković, ki je že svojedobno bil na tem carigradskem mestu.

Bodoči guverner na Kreti bode najbrže, ako se Franciji, ki je prva sprožila to misel, posreči izvesti svoj predlog, luksemburški polkovnik Karol Schäffer, ki je neki kakor nalašč ustvarjen za to mesto. Velevlasti so baje voljne vsprejeti predlog francoske vlade, le Anglija se še ni odločila za tega moža, ker dosedaj še ni odgovorila na dotično vprašanje. Kar se tiče sultana samega, meni evropska diplomacija, da se ne bo upiral temu nasvetu, ker je z njim ustrezno zahtevi, da mora bodoči mož iziti iz srede onih, ki so bili že v turški službi. Polkovnik Schäffer je bil po poročilu francoskih listov res v turški službi in sicer v Egiptu. S tem predlogom, pravi francoska vlada, bi bilo ustrezno tudi zahtevi, da mora bodoči novi guverner poznati orientalske običaje in razmere in da se mora izkazati o vojaškem službovanju v Afriki. Konečno se naglašá, da bi se našel v osebi Schäfferja mož, ki bi bil sposoben tudi za trajno službo krečanskega guvernerja. To je seveda dosedaj le še želja francoskih vladnih krogov in bo najbrže poteklo še dokaj časa, predno Krečani res dobe neutralnega guvernerja.

Razgled po slovanskem svetu.

† Dr. Pavel Muhić.

19. oktobra so izročili v Zagrebu materi zemlji telesne ostanke zopet jednega veterana iz ilirske dobe, namreč dr. Pavla Muhića. Pokojnik je doživel visoko starost 86 let. Bil je umirovljen odsečni svetnik v oddelku za bogočastje in nauke ter pravi član jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti od utemeljenja njenega. Tri leta je bil tudi njen predsednik, in sicer takrat, ko vlada ni hotela predložiti na potrditev izvoljenega predsednika dr. Račkega radi njegovih odločnih narodnih nazorov. Ze leta 1835. je postal dr. Pavel Muhić profesor na tedanji pravoslavni akademiji ter je v kratkem zaslovel po vsej Hrvatski kot jeden najumnejih juristov tedanjega časa. Njegovi učenci, katerih je odgojil vrlo mnogo tečajem svojega dolgoletnega službovanja, so ga jako čislali in spoštovali. Ker je znal tudi mažarski, postal je tudi censor za mažarski jezik. Ravno takrat, ko je začel Pavel Muhić delovati na pravoslavni akademiji, nastal je tudi ilirski pokret, katerega se je mladi profesor oklenil s pravim oduševljenjem ter je od tega časa ostal vedno zvest privrženec domorodne hrvatske stranke, ter se je v svojej starosti, ko je bil že umirovljen, o današnjem zistemu izjavljal vrlo nepovoljno.

Pokojni dr. Muhić je za časa ilirskega pokreta storil za hrvatsko stvar vedno mnogo, če tudi sam ni pisal knjig. Teh njegovih zaslug je omenil profesor dr. Vrbanić v nadgrobnej besedi. Koliko neugodnosti bi bili imeli tedanji hrvatski pisatelji, da je bil cenzor kakšen zagrižen mažaron. Kolike domoljubne pesmi bi se bile zadušile, da ne bi bile mogle buditi narod na probujeno narodno življenje. A pokojnik je propustil marsikaj, kar mažarskej vladi ni bilo po volji, saj je dobro znano, kako se je ona protivila vsakemu narodnemu pokretu med Slovani ogerskimi, posebno pa še med Hrvatí. Ze to domoljubno delo pokojnega dr. Muhića je toliko vredno, da se njegovo ime spominja med probuditelji hrvatskega naroda.

Pravo njegovo delovanje pa je bilo na akademiji, na katerej je postal leta 1850 ravnatelj. Ta zavod je pod njegovim ravnanjem vrlo lepo napredoval, a da je bil Muhić poznat kot dober jurist a tudi kot vrl domoljub, najbolji je dokaz, da je bil izvoljen za poslanca v hrvatski sabor dvakrat, in sicer leta 1861 in 1865. Odlikoval se je večkrat v saboru kot vesten in točen poročevalec posebno v pravoslavni vprašanjih. A ko se je po darežljivosti velikega hrvatskega mecena škofa Strossmayerja zbral precejšen zaklad za utemeljenje akademije, bilo je

izročeno poročilo o utemeljenju akademije dr. Pavlu Muhiću, ki je obavil svojo nalogo na popolno zadovoljstvo celega sabora, a posebno še utemeljitelja samega.

A kako oduševljeno je poročal o utemeljenju hrvatskega vseučilišča, saj se mu je tako izpolnila vroča želja, da postane zavod, kateremu je bil on predstojnik, najvišji učevni zavod na Hrvatskem. Ko je l. 1872 odstopil Dragotin Pogledić kot odsečni svetnik za bogočastje in nauke, pride na njegovo mesto dr. Pavel Muhić.

To je bil srečen izbor, kajti bolj pridnega in treznega moža za to mesto niso mogli najti, a vrh tega je bil novi svetnik ves zavzet za šolstvo, saj je bil sam toliko let profesor. Sreča je bila za Hrvatsko, da je drugo leto, namreč l. 1873, postal hrvatskim banom Mažuranić, tudi velik prijatelj narodne prosvete. In zares se je ravno v teh letih storilo za hrvatsko prosveto vrlo mnogo. Narodna šola se je preustrojila po novi postavi od l. 1874. Profesorjem srednjih šol so se uredile plače ter tako poskrbelo za nove sile. A l. 1874 se je odprlo tudi hrvatsko vseučilišče. Kako radosten dan je moral biti to za pokojnega dr. Pavla Muhića, ko je pri svečanosti odpretja v prisotnosti toliko odličnih gostov zunanjih vseučilišč in drugih odličnikov vsprejemal iz rok bana Mazuranića spise ter jih čital. — Kako ugodno so mu zadonele besede banove, ko je v klasični latinščini naznanil zbranim gostom, da je hrv. vseučilišče odprto! In zares, redko kedaj so imeli Hrvati tako plemenite, za narodno prosveto in posebno za šolo zavzete moža, kakor so bili ban Mažuranić, odsečni svetnik dr. Pavel Muhić in šolski nadzornik Janko Jurković.

Ti možje so delovali zajedno osem let, a moramo reči, da se je za šolstvo v tem kratkem času storilo več nego prej in kasneje v mnogo večjih dobah.

A s tem, da so izveli zakon o utemeljenju vseučilišča, so dali narodni prosveti hrvatski najjačji temelj, pa se narodu hrvatskemu ni treba bati, da bi ga moglo kedaj tujstvo nadvladati. Dr. Pavel Muhić je pri tem narodnem delu sodeloval z največjo požrtvovalnostjo, kar se je priznalo tudi na najvišjem mestu, saj je bil odlikovan z redom Fran Josipa in z Leopoldovim redom.

Dr. Pavel Muhić ni pisal niti pesem, niti učnih razprav, razun jedne jedine za akademijo, ali z administrativnim delovanjem svojim gledé naučnih in prosvetnih zavodov si je stekel toliko zaslug za duševni napredek hrvatskega naroda, da se bode njegovo ime moralo spominjati, kadarkoli se bode pisalo o razvitku hrvatske kulturne zgodovine.

Da zna narod ceniti njegove zasluge, pokazal je tudi že njegov pogreb, ki se je obavil najsveteje. Slava neutrudljivemu poborniku za slobodo in duševni napredek hrvatskega naroda!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. oktobra.

(Shod katol. polit. društva v Žireh.) V nedeljo 31. oktobra priredi katoliško politično društvo shod v Žireh, na katerem bodeta govorila gg. državna poslanca dr. Krek in dr. Žitnik. — Shod se vrši po popoldanskem cerkvenem opravilu v prostorih gostilničarja g. Val. Oblaka.

(November-avancement.) Ljubljanski vojaški poveljnik generalmajor pl. Höchsmann je postal FML. Tudi v Ljubljani znani korni poveljnik v Krakovem FML. pl. Albori je imenovan FZM. — Polkovni zdravnik dr. Stare imenovan je štabnim zdravnikom v garnizijski bolnici št. 8.

(Iz lavant. škoflje.) Povodom osme obletnice posvečenja lavant. premil. knezoškofa dr. M. Napotnika je bila včeraj v stolnici slovesna sveta maša, katero je opravil stolni dekan veleč. g. Lavr. Herg. — Na Vseh Svetnikov dan podele milost. gospod knezoškof po slovesni sv. maši papežev blagoslov. — Umrl je 26. t. m. pri Sv. Florijanu v Doliču nenadoma ondotni župnik g. Matija Fideršek, rojen l. 1838 in posvečen l. 1867. Pogreb je jutri ob desetih dopoldne. — V Vojniku bodo po mnogih trudih g. župnika in vrlih župljanov v novi župnijski cerkvi pričeli dne 7. novembra službo božjo.

(Na vseh svetnikov dan) pelo bode pevsko društvo „Ljubljana“ žalostinke ob 1/3. uri popoldne na pokopališču pri sv. Krištofu. Kakor obi-

čajno, pela bode „Ljubljana“ ob Sokolovi piramidi. — Tudi pevsko društvo „Slavec“ bode zapelo nekaj pesem v spomin svojim pokojnim članom.

(Osebn. vest.) Gosp. župniku v Gorjah, dežel. poslancu Jan. Ažmanu se je hvala Bogu zdravje precej obrnilo na bolje, tako da je v nedeljo že opravil sv. mašo.

(Znamenit dar.) Turški sultan podaril je nemškemu cesarju 9 starih topov. Petero je bilo vlitih v XVI. stoletju, štirje pa so iz XVII. stoletja. Za nas je zanimiv eden teh topov, ker je bil vlit v Ljubljani. Napis na njem se glasi: Lionhart Giesser hat mich gossen zu Laibach in dalje: Ferdinandus Dei Gratia Romanorum Ungariae et Bohemiae Rex. Cesar Ferdinand I. je vladal l. 1556—1564. Od Linharta so tudi sicer zvonovi po naši deželi ohranjeni, tako n. pr., kakor Lavtičar piše v svoji knjigi: „Zgodovina župnij“ etc. p. 33., dva na Kupljeniku, podružnici Bohinjske Bele, od l. 1558. — Ondi se nahaja napis: Lienhart Giesser Hat Mich Gossen Zu Laibach Nach Christi Unsers Hern Gepurt Da Man Zeldt In 1558 Jars.

(Izgubila se je) posestniku Petru Drinovecu v Strahinju pri Naklem njegova mati Jera Drinovec. Zadnje nedeljo je šla zjutraj v cerkev v Naklo in se ni več vrnila. Iskali so jo do sedaj brez uspeha. Zena je stara 67 let, črno oblečena, velike, bolj pripognjene postave. Ako kedo kaj zve o njej, naj to blagovoljno sporoči njenemu zgoraj imenovanemu sinu.

(Zdravje v Ljubljani) od 17. okt. do 23. oktobra. Novorojenih 22, umrlih 17; med njimi za škarlatico 1, jetiko 4, vnetjem soplnih organov 2, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 9. Med njimi je tujcev 5, iz zavodov 4. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škarlatico 1, vratico 3.

(Sladkor v vinu.) Znano je, da je o trgatvi, posebno v krajih, kjer navadno sladka vina rastejo, živahna kupčija s sladkorjem. Na tisoče kil se ga proda in sladka bela roba se raztopi v moštu, brž ko odteče. Naivni kupec in konsument misli, da je posebno kapljico dobil, ker je vince tako sladko in teče tako gladko. Kritične duše, ki kemični laboratorij v nosu, na jeziku in v goltancu seboj nosijo, pač kmalu presodijo, da sladkoba kapljice ne izvira iz trte in ni v grozdu zorela pod solncem, temveč v češki repnici v hladni zemlji se rodila in v tovarni pri premogovi gorkoti se izvrela. Ako hočeš poskusiti, je li sladkor moštu ali vinu dodan, vzemi čašo, napolni jo z vodo in položi na vodo ploščico kruha, debelo pol mazinca, vrezano na okroglo po širjavi čaše, tako da kruh ravno na vodi plava. Vzemi sumljivo pijačo in spuščaj jo kapljico za kapljico na kruh. Če je sladkor pridejan, se bode mošt ali vino takoj skozi kruh cedil in sladkor v debelih štrinah se proti dnu čaše vlekel, ako je pa sladkor grozdni sladkor, tedaj po naravi iz grozda, ostane voda pod kruhom čista in ako kaka kapljica sladkorja proti sredini čaše švigne, se zopet vzdigne in pod kruhom ostane. — Poskus se lahko izvrši povsod, kjer je dobiti grižljaj kruha in čašo vode.

(Občinske volitve) v Sv. Križu pri Litiji so vsled pritožbe ovržene; treba bo torej novih volitev.

(Mrtvega našli) so 25. t. m. blizu Iga 21 letnega hlapca J. Petrina z Golega, ležečega na ustih. Konji so prišli z vozom sami domov. Mrlič nima na sebi nobenih znamenj kake nasilne smrti.

(Dobava.) Vojno ministerstvo namerava več opravnih in oblačilnih predmetov za c. in kr. vojsko zagotoviti potom javne konkurence. Mej drugim je zagotoviti: usnjene in volnene rokavice, kuhinjsko posodje, jedilne skledice, konopec, razne verige, konjske količe, sedla, podkovicice itd., itd. Ponudbe je vložiti najkasneje do 22. novembra t. l. Razglas s podrobnostmi se lahko ogleda tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Društva.

(Slavnost odkritja nagrobnega spomenika pokojnemu Dragotinu Martelanu.) V soboto dne 30. oktobra 1897: Ob 8. uri zjutraj sveta maša zadušnica za pokojnega Dragotina Martelanca v župni cerkvi sv. Jerneja v Barkovljah. Sveto mašo bode daroval veleč. gospod župnik barkovljanski Ivan Černe; pel pa bode mešan zbor pevškega društva „Adrija“ Angelik Hribarjevo „Missa pro defundis“ in L. Riccijev „Miserere“. — Mašo kakor „Miserere“ je navlaš za to slavnost poslovenil društveni pevovodja gospod Hr. Ražem. — V nedeljo dne 31. oktobra 1897: Skupni obed v „Narodnem domu“ v Barkovljah ob 1. uri popoldne. Kuvert bode stal 1 gld. Kdor se želi udele-

ziti obeda, prijavi naj to vsaj do 29. t. m. v „Narodnem domu“ v Barkovljah. — Odkritje spomenika na pokopališču v Barkovljah. Ta slovesnost se bode vršila popoldne po blagoslovu ob 4. uri. Takoj po blagoslovu vodil bode velečastiti gospod župnik Ivan Černe spreved iz cerkve na pokopališče. Isti gospod duhovnik izvrši blagoslovljenje spomenika; predsednik slavnostnega odbora, gospod Matko Mandić, pa izusti primeren nagovor. Ta del slavnosti se zaključi s skupnim petjem pevskih društev iz Goriške, Isterske in okolice tržaške, in to: „Nabrežina“ iz Nabrežine, „Slavec“ iz Ricmanj, „Adrija“ iz Barkovelj, „Slovansko pevsko društvo“ in „Kolo“ iz Trsta, „Danica“ s Kontovelja, „Hajdrih“ s Proseka, „Bratno in pevsko društvo“ na Opčinah, „Skala“ iz Sv. Križa, „Slava“ od Sv. Marije Magdalene spodnje, „Vesela“ iz Škednja in „Zarja“ iz Rojana s sledečim programom: 1. „Blagor mu“, 2. „Molitev na grobu“, 3. „Nad zvezdami“. — Veselica v prostorih „Narodnega doma“ v Barkovljah, na kateri bodo blagohotno sodelovala naslednja pevška društva: „Nabrežina“ iz Nabrežine, „Slavec“ iz Ricmanj in „Adrija“ iz Barkovelj ter tamburaški zbor čitalnice iz Škednja. — Vstopnina 30 kr. za osebo. Sedeži prve vrste 30 kr. za osebo, druge vrste 20 kr. in tretje vrste 10 kr. — Ker je čisti dohodek namenjen za poplačanje dolga za izdelanje spomenika in ker je odbor imel stroškov s pritožbami proti odredbam magistrata, se bodo hvaležno vsprejemala tudi preplačila. — Slavnost se bode vršila ob vsakem vremenu. — Program veselice: 1. Nastop tamburašev iz Škednja. 2. Iv. pl. Zajc: „Himna Zvonimira“, izvaja pevsko društvo „Slavec“ iz Ricmanj. 3. Nastop tamburašev iz Škednja. 4. Fr. M—č: „Dragotinu Martelanu“, deklamacija, deklamuje gospodična Marica Čok. 5. Ignacij Hladnik: „Vesela pevka“, dvoglasen ženski zbor s spremljevanjem glasovirja, izvaja pevsko društvo „Adrija“ iz Barkovelj. 6. Nastop tamburašev iz Škednja. 7. J. Aljaš: „Občutki“, moški zbor s samospetvom tenorja in baritona, izvaja pevsko društvo „Nabrežina“ iz Nabrežine. 8. G. dr. Ipavec: „Pozdrav Gorenjski“, mešan zbor s samospetvom tenorja, izvaja pevsko društvo „Adrija“ iz Barkovelj. 9. Nastop tamburašev iz Škednja. 10. F. S. Vilhar: „Slovenec i Hrvat“, skupen moški zbor; pojó vsa tri društva skupaj. 11. Svobodna zabava. — Ob zvršetku deklamacije odkrije se spominska slika pokojnega Dragotina Martelanca, katero je iz hvaležnosti do pokojnika dalo napraviti pevsko društvo „Adrija“. — Slavnostni odbor: Matko Mandić predsednik; dr. Gustav Gregorin, dr. Otokar Rybář, Makso Cotič, Ivan Martelan in Fran Godnik, odborniki. — Trst, meseca oktobra 1897.

Telegrami.

Dunaj, 28. oktobra. Po triindvajsetih glasovanjih po imenu, ki se se vršila v večrajšnji seji od 11. do 5. ure popoldne, je vsprejela zbornica mej burnim ugovarjanjem levice na priporočilo posl. Jaworskega predlog podpredsednika Kramařa, naj se v današnji dopoludanski seji vrši najprej razprava o ministerski zatožnici glede jezikovnih naredb, nato pa seja prekine in se v večerni seji prične razprava o nagodbenem provizoriju. Konečno se je vsprejela še resolucija posl. Jaworskega, v kateri se zahteva, da se vrši razprava o nagodbenem provizoriju le v večernih sejah.

Dunaj, 28. oktobra. Po otvoritvi današnje seje ob 12. uri 30 minut se je podpredsednik Kramař v toplih besedah spominjal pokojnega poslanca Hompescha. Nato se je vršilo glasovanje po imenih.

Dunaj, 28. oktobra. Dipaulijeva stranka nominuje zborničnim predsednikom poslanca dr. Kathreina, ki pa kandidature gotovo ne vsprejme, ker danes ali jutri odloži državnozbornski mandat. — Današnja večerna seja bode zelo viharna, ker pride na vrsto nagodbeni provizorij.

Dunaj, 28. oktobra. Tržaški Lahi niso zadovoljni s postopanjem tržaških poslancev ter so sklenili pri nekem posvetovanju, da jim izrečejo nezaupnico. Tržaški poslanci so se o tem posvetovali ter so nekateri bili zato, da odlože mandate. Vendar ta misel ni prodrla, marveč hočejo pričakati še poročil od svojih volilcev.

Dunaj, 28. oktobra. Poročila raznih listov o imenovanju goriškega nadškofa so neosnovana, ker vprašanje še ni rešeno.

Dunaj, 28. oktobra. Danes dopoludne ob 11. uri se je vršila zelo slovesno poroka hčere ministerskega predsednika, grofinje Vande Badeni z grofom Adamom Krasinskim. Poročil ju je stričnik ministerskega predsednika provincijal T. J. na Poljskem, pater

Badeni. Mej navzočimi je bil tudi apostolski nuncij.

Sredec, 28. oktobra. Sobranje se je otvorilo včeraj s prestolnim govorom, v katerem se poleg običajnega načrta govori o desetletnici vladarja kneza Ferdinanda ter o prijateljskih razmerah, ki so navstale posebno v zadnjem času mej Bolgarijo in vrhovnim pokroviteljem sultanom.

Pariz, 29. oktobra. Vojna komisija poslanske zbornice je soglasno vsprejela načrt zakona glede delitve šestega voja.

Carigrad, 28. oktobra. Komisija, ki se posvetuje konečno o načrtu mirovne pogodbe mej Grško in Turčijo, je zadela ob težkoče, ki so običajne v Carigradu, vendar se nadajajo merodajni krogi, da se pogajanje dovrši še tekom tega tedna.

Umrli so:

26. oktobra. Janez Starec, tovarniški delavec, 48 let, Florjanske ulice 46. jetika.
28. oktobra. Gašper Ahčin, posestnik, 82 let, Križevniške ulice 7. ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v m.m.
27	9. zvečer	747.3	6.0	sl. svzh.	poloblačno	
28	7. zjutraj	747.4	5.5	sl. svzh.	del. jasno	0.0
	2. popol.	746.4	10.4	sr. jvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 4.4°, za 3.9° pod normalom.

728 1-1

Tužnega srca javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je vsemogočnemu Bogu dopadlo, našega dragega, nepozabnega očeta, oziroma brata, starega očeta in deda, gospoda

Gašperja Ahčin-a

meščana, hišnega posestnika in bivšega ključavničarskega mojstra

danes ob 3/4, na 1. uro zjutraj, po dolgi in mučni bolezni, previdnega s sv. zakramenti za umirajoče, v 83. letu starosti v boljše življenje poklicati.

Pogreb pojde v petek, dne 29. t. m., popoldne ob 1/2, na 5. uro iz hiše žalosti Križevniške ulice št. 7 na pokopališče k sv. Kristofu.

Svete maše zadušnice brale se bodo v mnogih cerkvah

V Ljubljani, dne 28. oktobra 1897.

Albin C. Ahčin, Ivan Ahčin, sinova. — Josipina Omersa, Marija Jesenko, Franja Rojakovič, Ivana Rebek, hčere. — Fran Omersa, Anton Rebek, zeta. — Ana Ahčin roj. Gerber, Ana Ahčin roj. Wanek, zetinja. — Vsi unuki in prauniki.

729 1-1

Neutešljivo užaljeni javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočni v človeštvu neumljivi modrosti sklenil poklicati k Sebi našega prisrčno ljubljenega in dobrega brata, strijca in svaka, gospoda

Ferdinand-a Kozak

mesarskega mojstra, hišnega posestnika in cerkvenega ključarja pri farni cerkvi sv. Petra

po kratki bolezni, previdnega s sv. zakramenti za umirajoče, danes v sredo, dne 27. t. m., zvečer ob 9. uri v 37. letu starosti.

Pogreb predragega pokojnika pojde v petek, dne 29. oktobra t. l. popoldne ob 4. uri iz hiše žalosti sv. Petra cesta št. 83 na pokopališče k sv. Kristofu, kjer bodo zemeljski ostanki pokojnikovi v lastno gomilo položeni.

Svete maše zadušnice se bodo brale v mnogih cerkvah.

Preblagega pokojnika priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

V LJUBLJANI, dne 27. oktobra 1897.

Josip in Milan Kozak, brata. — Franja Mulaček, roj. Kozak, sestra. — Terezija Kozak, roj. Komatar. — Minka Kozak, roj. Sušteršič, svakinji. — Franjo Mulaček, svak.

Zahvala.

726 1-1

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja od strani znancev in prijateljev o bolezni kakor tudi o smrti našega ljubljenega sina, ozir. brata, bratranca in nečaka, gospoda

Gustava Puppis-a

c. kr. davčnega praktikanta

dalje za obilno udeležbo pri sprevodu in za krasne darovane vence, izrekamo najtoplejšo zahvalo vsem znancem in prijateljem od blizu in daleč. Posebno se še zahvaljujemo prečasti logaški duhovščini, vsem gospodom c. kr. uradnikom, slav. društvu tukajšnje požarne brambe in gosp. pevcem za ginjaivo petje pred hišo, v cerkvi in na grobu.

Ob enem prisrčna zahvala vsem onim, ki so nam pismeno ali ustno izrazili svoje odkritosrčno sožalje.

Blagega pokojnika priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

V Gorenjem Logatcu, dne 23. oktobra 1897.

Žalujoči ostali.

Prostovoljna prodaja.

Lepo posestvo

612 3-3

v prijaznem kraju na Gorenjskem, obstoječe iz hiše, krite z opeko, velikega vrta, njiv, travnikov in gozda, proda se iz proste roke. Kupci naj se oglasijo ustno ali pismeno pri Franu Štamcarju, posestniku v Adergasu pri Velesovem, pošta Cerklje, Gorenjsko.

Zahvala.

721 1-1

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja ob bolezni in smrti naše preljubljene sestre, ozir. tete in svakinje, gospodične

Amalije Kopše

c. kr. učiteljice

izrekamo srčno zahvalo za obilno udeležbo pri sprevodu, za krasne darovane vence, prečastiti duhovščini, gg. uradnikom, gg. učiteljem, znancem in prijateljem, slav. katol. delavskemu društvu in za ginjaivo petje društvu Marijinih otrok.

V Idriji, dne 27. oktobra 1897.

Žalujoči rodbini Kopše in Kogej.

Vabilo

k

izvanrednemu občnemu zboru

„Posojilnice v Radovljici, registrovane zadruga z omejenim poroštvom“,

ki se boče vršil

dne 16. novembra 1897 ob 1/2 4. uri popoldne

v posojilniških prostorih

s sledečim dnevnim redom:

1. Prenarejanje društvenih pravil.
2. Raznoterosti.

727 1-1

Načelnništvo.

Krepek priden 14-letni deček vsprejme se kot

učenec v pekovski obrt.

Natančneje poizvé se na Sv. Petra cesti št. 50 v Ljubljani.

715 2-2

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrška obstoji od l. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne potrebe so najboljši dokaz razni samostani. cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najkrajnjega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev.

674 18

Št. 24.947.

720 2-1

Stavišče na prodaj!

Vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane se boče

v sredo dne 10. novembra t. l.

ob 10. uri dopoldne na lici mesta potom javne dražbe prodalo mestno ob Sv. Petra cesti v Ljubljani ležeče, za zgradbo kake hiše kaj pripravno stavišče, na katerem je poprej stala hiša št. 64.

To se daje na znanje z dostavkom, da potrebna pojasnila daje, pa tudi ustne ali pismene ponudbe do dražbenega dneva sprejema podpisani magistrat ob navadnih uradnih urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 23. oktobra 1897.

Licitacija.

Dne 30. oktobra t. l. zjutraj ob 9. uri vršila se boče licitacijska prodaja

vrat, okenj, železja, opeke, lesa, nekaj pohištva in dvoje vozov

v hiši štev. 8 Frančiškanske ulice.

717 3-3

Dunajska borza.

Dne 28. oktobra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 25 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 10 "
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 " 45 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 85 "
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 " 70 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	353 " — "
London vista	119 " 65 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 77 1/2 "
20 mark	11 " 75 1/2 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 10 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 27. oktobra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	161 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 " 75 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove zelez. po 200 kron	99 " 30 "
Tisinske srečke 4%, 100 gld.	139 " 80 "
Dunavske vravnjavne srečke 5%	128 " 25 "
Dunavsko vravnjavno posojilo l. 1878	109 " 85 "
Posojilo goriskega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " — "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 60 "
Priporitetne obveznice državne železnice	227 " 50 "
" " južne železnice 3%	181 " 10 "
" " južne železnice 5%	126 " — "
" " dolenskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	74 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	162 " 70 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3385 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	402 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	82 " 25 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	92 " — "
Montanska družba avstr. plan.	183 " 85 "
Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	165 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 37 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za vsakega kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.